

Αναγέννηση

ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥΣΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β • Αρ. Φύλλου 49 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΚΛΟΓΗ ΔΙΟΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Την Κυριακή 19 Φλεβάρη 2008 ο Σύλλογός μας θα πραγματοποιήσει την χρονιάτικη Γενική Συνέλευση και εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου για την ερχόμενη διετία και θα κόψει και την πρωτοχρονιάτικη οίτια, κια θα βραβεύσει και τους επιτυχόντες στην ανώτατη εκπαίδευση.

Μετά θα γίνει συνεστίαση με μουσικό πρόγραμμα στο κέντρο «ΦΙΛΙΤΙΟΝ» στην πλατεία Λυκόβρυσης Γρ. Λαμπράκη 6.

Για τα μέλη του Συλλόγου είναι δωρεάν εφ' όσον πληρώσουν τη συνδρομή τους και για τους φίλους του συλλόγου 15 € το άτομο με το κρασί τους.

Πιστεύουμε όλοι οι Βασιλειωνοί να γεμίσουν την αίθουσα και να διασκεδάσουν όπως εκείνοι ξέρουν. Πέρσι δεν είχαμε κάνει συνεστίαση όπως θα θυμάστε, γι' αυτό φέτος όλοι πρέπει δώσουμε το παρόν και να συμβάλλουμε στην επιτυχία της εκδήλωσης για να δώσουμε θάρρος και διάθεση στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο που θα εκλεγεί να προωθήσει τους σκοπούς του συλλόγου μας που δεν είναι άλλοι από το να βλέπουμε το χωριό μας και την Χίο να προοδεύει να είναι ζωντανό για να μπορούμε τόσο εμείς όσο αργότερα και τα παιδιά μας να ηγαίνονται και να καμαρώνουν που κατάγονται απ' αυτό.

Ίσως κάποιοι να νομίζουν ότι τους πήραν τα χρόνια και να απέχουν από τις εκδηλώσεις μας.

Αυτό είναι λάθος αφού ζούμε και για όσο θα ζούμε ο νους μας θάνει στο χωριό μας στο τόπο που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε στον τόπο που γεννήθηκαν οι γονείς μας, εκεί γνωρίσαμε τους πρώτους φίλους και κάναμε τα πρώτα μας όνειρα. Πως είναι δυνατό να το ξεχάσουμε;

Έτσι συμμετέχοντας στις εκδηλώσεις αναγεννώμαστε που βλέπουμε συγγενείς και φίλους που δύσκολα στο χάος της Αθήνας σ' ευχάριστες στιγμές βλέπουμε, μαθαίνουμε τα νέα τους και συμβάλλουμε στην δράση του Συλλόγου μας.

Ας μην λείπει κανένας απ' την φετινή εκδήλωση και οι πιο ευεσθητοποιημένοι ας παρακινήσουν και τους άλλους τους δύσκολους για να περάσουμε μια μέρα χιώτικη και Βασιλειωνοικούσικη.

Σας περιμένουμε
Το Διοκ. Συμβούλιο

**ΚΕΝΤΡΟ
«ΦΙΛΙΤΙΟΝ»
Πλατεία Λυκόβρυσης**

Γρ. Λαμπράκη 6 - Τηλ. 210-2815545

*Η Γρ. Λαμπράκη είναι προέκταση
της (Ηρακλείου) Λεωφορεία Β9
Χαλκοκονδύλη*

**Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό
Συμβούλιο του Συλλόγου μας
εύχεται σε όλους
τους συγχωριανούς μας
Ευτυχισμένο
το 2008**

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Πολύ ωραίο ημερολόγιο κυκλοφόρησε ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού μας για τον νέο έτος. Είναι μια άποψη του χωριού μας από ψηλή πίσω από ένα κλαδάκι τσικουδιάς με τα τσικουδά του. Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο με τον δραστήριο Πρόεδρό του Στράτο Βεϊογλάνη και όλα τα υπόλοιπα μέλη νέα και παλιά προσπαθούν με κάθε τρόπο να κρατήσουν το Σύλλογο ζωντανό και δραστήριο για το καλό του χωριού μας. Γι' αυτό και ο Σύλλογός μας ανταποκρίθηκε αμέσως στην πρόκληση του για βοή-

θεια στην προσπάθεια στέγασής τους. Πιστεύουμε και πάντοτε το πιστεύαμε ότι οι δύο Σύλλογοι θα πρέπει να έχουν άμεση συνεργασία σ' όλα τα θέματα που αφορούν το χωριό μας. Βέβαια θα πρέπει να πούμε ότι από την πλευρά μας πάν-

τοτε υπήρχε αυτή η διάθεση λόγω όμως δυσλειτουργίας του εκεί συλλόγου δεν ήταν πάντοτε κατορθωτή η απόλυτη συνεργασία. Το μέλλον λοιπόν είναι ευοίωνο και πιστεύουμε ότι και ο Σύλλογός του χωριού θα δει την υπόθεση του Ξενώνα δική του ώστε να βοηθήσει και να πιέσει την Δημοτική Αρχή να ξεκινήσει κάποια υλοποίηση των όσων το καλοκαίρι συζητήσαμε. *Υ.Γ. Ημερολόγια θα πωλούνται στη συνεστίαση, όποιος θέλει πριν ασ τηλεφωνήσει στον Ταμιά κ. Γ. Κουλουρούδη 210-8823564*

Τον καιρό που πουλούσαμε τσίκουδα

Του Κώστα Αμπανούδη

Ένα μικρό αφιέρωμα μιας σημαντικής γεωργικής ασχολίας στον γενέθλιο τόπο μας, το Βασιλειώνικο είναι το συνοπτικό χρονικό που έγραψα συμμετέχοντας στην αποψινή εκδήλωση που εύστοχα επινόησε και με επιτυχή διοργάνωση πραγματοποιεί ο Οργανισμός Πολιτισμού και Νέας Γενιάς του Δήμου Καμποχώρων, ευχαριστώ τον Πρόεδρο και το Δ.Σ. του Οργανισμού που με προσκάλεσαν. (Η ομιλία έγινε το καλοκαίρι στο χωριό).

Επικεντρώνω τις αναμνήσεις μου στην χρονική περίοδο 1960 - 1966 στους καλοκαιρινούς μήνες Αύγουστος, Σεπτέμβριος και κάποιες Κυριακές και αργίες του Οκτώβρη πριν αρχίσουν οι βροχές και αχρηστέψουν τον πολύτιμο καρπό τα λαμπερά και νόστημα τσίκουδα που πουλούσαμε σαν μικροπωλητές - παραγωγοί οι συγχωριανοί, μαθητές του Γυμνασίου οι περισσότεροι στους δρόμους, τις συνοικίες και την προκουμαία της χώρας.

Από το βήμα αυτό του Δημοτικού Σχολείου αναπλάθω νοσταλγικά μια αναστροφική εικόνα του τότε Σχολείου με τον αείμνηστο δάσκαλό μας τον αεικίνητο και άξιο σε πολλά, Γιώργη Εκατομάτη και την Μυτηλιγιά αυστηρή αλλά και πολυμαθέστατη Δασκάλα Βασιλική Καλαμιδιώτου. Έσβυζε η Αυλή από παιδιά και οι δρόμοι από κίνηση. Τελειώνοντας το Σχολείο άρχιζε η χαρά και η Αγωνία της μετέπειτα ζωής, του πρακτικού επαγγέλματος ή της μόρφωσης στο εξετάξιο τότε Γυμνάσιο, την Εμπορική Σχολή, την Οικονομική Σχολή, τις Σχολές Μαθητείας και τις Ναυτικές Σχολές. Όσοι και όσες είχαμε την έφεση, την τύχη και ιδιαιτερότητα υπάλληλοι, καπετάνιοι, μηχανικοί, Τεχνικοί, επιτυχημένοι επαγγελματίες, μετανάστες επιβιώσαμε.

Άλλοι συμμεθητές μας πιεζόμενοι από την βιωτική ανάγκη ακολούθησαν τις λεγόμενες «τέχνες» και επιβίωσαν με τον δημιουργικό μόχθο και την σωστή τους αντίληψη και εργατικότητα ως μωσαϊκοί οικοδόμοι, εργολάβοι, ξυλουργοί, κηπουροί, υδραυλικοί, ελαιοχρωματιστές, ηλεκτρολόγοι, ψυκτικοί, έμποροι, ναυτικοί, κομμώτριες, οικιακοί βοηθοί, ράπτριες, ειδικευμένοι εργάτες και κοινωνικά χρήσιμοι πολίτες. Αργότες έμειναν ελάχιστοι δυστυχώς.

Ανήκω, όπως και οι περισσότεροι της γενιάς μου σε πολύτεκνη οικογένεια. Θυμάμαι το πρώτο εκείνο καλοκαίρι του 1960 που πέτυχα σε εισηγήριες εξετάσεις στο ιστορικό Γυμνάσιο Αρρένων Χίου, με τον πατέρα μου να φορτώνουμε το ραμμένο με καθαρό τσουβάλι κοφίνι κι εγώ στα ξεκάρπουλα του ευγενικού ζώου να φθάσουμε ένα πρωινό του Αυγούστου στα Χάνια της παλιάς Λαχαναγοράς (του

παζαριού) στη Χίο ν' αφήνομε στα εκεί καταλύματα το ζώο και να αρχίζω την πρώτη μου εμπειρία του μικροπωλητή με το μικρό καλάθι καλυμμένο στο άνοιγμα του, με την άσπρη πετσέτα και τα φρέσκα τσίκουδα απλωμένα στο άνοιγμά της, το μικρό ρακοπότηρο και της χάρτινες σακουλίτσες στη μια τσέπη του κοντού μέχρι τα γόνατα παντελονιού.

Τους πρώτους δειλούς βηματισμούς στα πεζοδρόμια της πόλης, τα βλέματα που έριχναν οι διαβάτες, οι καταστηματαρχές και υπάλληλοι κάθε ηλικίας. Διασχίζαμε τους δρόμους διαλαλώντας το ταπεινό μας εμπόρευμα. Οι φράσεις μας ήταν στερεότυπες.

«Ψάρια φρέσκα τσίκουδα, τσίκουδα κοντρά ρεβυθάια, τσίκουδα καζημνάια, μαλακά τσίκουδα, ευκολόσπασια στα δόντια».

Θυμάμαι ότι δίναμε μια δραχμή το ποτήρι, πολλοί μας κοιτάζαν με συμπάθεια. Λίγοι μας ερωνούσαν «Άντε να βρείτε μια σοβαρή δουλειά» μας έλεγαν. Τους λέγαμε ότι είμαστε παραγωγοί και το προϊόν είναι εποχιακό. Η καθημερινή σχεδόν διαδρομή άρχιζε το πρωί και συνεχιζόταν μέχρι αργά το βράδυ την ώρα που έφευγε το πλοίο για Πειραιά. Τα αστικά λεωφορεία τότε είχαν τακτική και πυκνή κυκλοφορία, πλημμυρισμένα επιβάτες εφ' όσον τα ι.Χ. ήταν λίγα, εκτελούσανδρομολόγια μέχρι τις 11 το βράδυ.

Επιστρέφαμε με τα βραδύνα λεωφορεία από τον πάνω δρόμο της γραμμής Χίος - Βασιλειώνικο - Χαλκειός - Ζυφιάς - Βερβεράτο ή της γραμμής Χίου Θυμιαίων - Νεοχωρίου - Καρφέ. Χρησιμοποιώσαμε και τα ποδήλατα αλλά και τον ποδαρόδρομο όταν είμαστε συντροφιασμένοι και ανηφορίζαμε τον τότε χωματόδρομο που άρχιζε από τη γέφυρα στα λολάδενδρα ανήφορο του Γρου μέχρι το πευκάκι στην είσοδο του χωριού.

Η μεσημεριανή μας ξεκούραση και το πνευχρό μας γεύμα σπάνια τρώγαμε στα ονομαγειρία Τουρνή, Πιστόλα, Μπεγάκη κ.ά. γινόταν συντροφικό στο νότιο άκρο του Δημοτικού κήπου σε μια τσιμεντένια πλάκα που σκέπαζε το παλιό καταφύγιο των πολιτών από τους βομβαρδισμούς των γερμανικών αεροπλάνων στον Β' Παγκόσμιο πόλεμο απέναντι από το σημερινό ΟΜΗΡΕΙΟ.

Αγοράζαμε συνεταιρικά ένα κιλό άσπρο ψωμί, λίγη φέτα τυρί ή κασέρι ή εληές και ένα καρπούζι ή πεπόνι και λίγες ντομάτες και τρώγαμε συζητώντας, καλαμπουρίζοντας αστεϊούμενοι με την παιδική αμεριμνησία, τα πειράγματα και την αστείρευτη ζωτικότητα και παιχνιδιάρικη διάθεση με τη ζωή φρέσκια και λαμπερή

μπροστά στα μάτια μας. Θυμάμαι τους παλιούς φωτογράφους με τις μηχανές του σκοτεινού θαλάμου, τις κουκούλες που κάλυπταν τα πρόσωπα τους και τα τρίποδα που τις στερέωναν που διγμέρευαν στους μπροστινούς διαδρόμους του κήπου.

Τότε έμαθα ότι Βασιλειωνοίκουοι κηπουροί είχαν βοηθήσει σημαντικά στην αρχική διαμόρφωση και διάταξη των δέντρων και τον σχεδιασμό του Δημοτικού κήπου της πόλεως (Φοίνικες, αλέες, καλάθια, παρτέρια κ.λπ.).

Ζωντανές μορφές από τους συγχωριανούς μας, μακαρίτες τώρα που ασκούσαν το μικροεπάγγελμα αυτό και κάποιοι το συνέχιζαν και το χειμώνα πουλώντας βιορέτες, ζουμπούλια, πανσέδες και άλλα κηπευτικά, μένον στην μνήμη μου ο Κωστής Θραμπέζος, ο Άγγελος Κουστουπέκης, ο Ηλίας Πετράκης, Ζανής, ο Δανιήλ, ο Παντελής ο Αμπανούδης (ο Αμπελιώτης), ο Μανώλης ο Καρασούλης, ο Αντώνης Δανιήλ, ο Θεοδωρής ο Στακιάς, ο Κώστας ο Κοντογιάννης, ο Βαγγέλης ο Μυριαγκός και ο Κυριάκος που το Σάββατο θα μας αναπαύεται ζωντανά τη γραφική αυτή διαδικασία, ο Δημήτρης ο Μπρουζάκης που κυκλοφορούσε με μια μαγαλέκάνη στην προκουμαία ένα κλωνί βασιλικό ή μια φουγκέτα στ' αυτί και πουλούσε αμύγδαλα ψύχα φρέσκα και τσίκουδα ρεβυθάτρα μ' ένα άσπρο δαρδυμάνικο πουκάμισο πάντοτε.

Η αλήθεια είναι ότι είχαμε αναλάβει με σοβαρότητα και ζήλο που έφθανε την εξάντληση από την κόπωση, την υποχώρηση να πουλάμε καθημερινά την πραμάτεια μας (1 - 2 κιλά και τις Κυριακές περισσότερα). Βγάδαμε όμως καλό μεροκάματο.

Θυμάμαι ότι τα πόδια μας κοκκίνιζαν από την πεζοπορία, σκαίανε και μουδιάζαν από το τρεχοβολητό στις συνοικίες. Με κέντρο την πλατεία Βουνακίου, που τότε είχε μόλις πλακοστρωθεί απλώναμε τις ακτίνες της διαδρομής μας μέχρι τους δρόμους του Αγίου Ιακώβου, την Αγία Μαρίνα Καλοπλύτου και εγκρεμού, το κάστρο της Χίου, τον Άγιο Γιάννη Θεολόγο μέχρι την ταβέρνα του χότζα στην Αττική, την Ευαγγελίστρια, το γήπεδο, τη Μπέλα Βίστα του Ναυτικού Ομίλου, μέχρι το ξύλινο τότε εσοχικό κέντρο του Κασσάκη απέναντι από τη βίλλα Λιβανού, τη φτωχιά προκουμαία, και όλες τις παρόδους της Απλωταριάς.

(Συνέχεια στο επόμενο)

Συγχωριανέ, ο συνδετικός μας κρίκος είναι η εφημερίδα μας. Μαθαίνουμε τα νέα του τόπου μας, σκαλίζουμε τις μνήμες μας. Γι' αυτό ενίσχυσέ τη, διάβασέ τη και γίνε συνδρομητής της. Στείλε το δικό σου κείμενο. **ΣΤΕΙΛΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ**

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Πρόεδρος: ΠΑΝΤΕΛΗΣ Μ. ΠΑΝΕΡΙΣ	8068594
Αντιπρόεδρος: ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΑΙΑΙΟΥ	6129582
Γεν. Γραμματέας: ΔΕΣΠΟΙΝΑ Ν. ΘΡΟΥΒΑΛΑ	6141523
Ταμίας: ΚΟΥΛΟΥΡΟΥΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	8823564
Μέλη:	
ΠΑΝΤ. Δ. ΑΜΠΑΝΟΥΔΗΣ	6546514
ΑΛΕΚΟΣ Μ. ΞΥΝΤΑΡΗΣ	9703632
ΕΛΕΝΗ ΜΠΑΡΔΩΣΑ	8066785
ΤΑΚΗΣ ΠΑΝΕΡΗΣ	7651158
ΓΕΩΡΓ. ΦΕΤΟΚΑΚΗ	2817521
Επίτιμος Πρόεδρος:	
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΡΟΥΒΑΛΑΣ	8029741

ΚΑΣΣΙΑΝΗ ΣΑΜΙΟΥ

Ψυχοθεραπεύτρια -

Ψυχαναλύτρια ομάδας

Σωκράτους 36 Κορυδαλλός

Τηλ. 6946351641

Το γυάλινο στρώμα

Αλεξάνδρεια, παραμονή Πρωτοχρονιά του 195... Δεν έχει σημασία. Όλες οι παραμονές μου φαίνονταν ίδιες. Κάθε χρόνο κάναμε τα ίδια. Ένα «τελετουργικό» απ' το οποίο δεν έπρεπε να λείπει τίποτε. Ένα πρόγραμμα απ' το οποίο αν παρεκλίναμε έστω και λίγο, αν παραλείπαμε κάτι, θα συνέβαιναν φοβερά πράγματα. θάρχονταν η συντέλεια του κόσμου.

Κάθε παραμονή Πρωτοχρονιά, λοιπόν, η μητέρα μου σηκωνόταν πρωί - πρωί να ετοιμάσει τις πίτες. Τις πίτες, γιατί δεν έφτιαχνε μόνο τη δική μας, μα και της γιαγιάς μου και του θείου μου του Βάσου. Αυτό ήταν και το δώρο του για την ονομαστική γιορτή του μαζί με δώδεκα πάστες από του Φορναζάκη ή το Ντελίς (κι αυτό στάνταρ). Δε θυμάμαι ποτέ να του πήγαμε κάτι διαφορετικό όσο μέναμε στην Αλεξάνδρεια. Ήταν κι αυτό μέσα στο τελετουργικό που δεν έπρεπε να παραβιαστεί. Αργότερα, όταν ήρθαμε στην Αθήνα, άλλαξαν τα πράγματα.

Ετοιμάζονταν λοιπόν οι πίτες - Βασιλόπιτα Αθηναϊκή γράφει ο τσελεμεντές σ' αντιδιαστολή με την πολί-τικια που θεωρείται πιο παραδοσιακή - φουρνίζονταν στο φούρνο του Κυρ Βαγγέλη του Νομικού, κρύωναν, στέγνωσαν και στη συνέχεια πασπαλιζόνταν με ζάχαρη πούδρα (έτσι λέγαμε την άχνη) και στολιζόνταν σε δύο γυάλινες πλατέλες χρώματος μελι και ροζ. Τίποτα δεν έπρεπε να φιλοξενούν εκείνες ειδικά τις μέρες αυτές οι δύο πλατέλες. Την αποκλειστικότητα είχαν οι Βασιλόπιτες.

Σαν τέλειωνε αυτή η διαδικασία καταπιανόμασταν με την τακτοποίηση του ήδη τακτοποιημένου και πεντακάθαρου σπιτιού. Μα για το καλό της μέρας και προπάντων για νάρθει «καθαρά» ο νέος χρόνος, έπρεπε να μπει, σκούπα και ξεσοκονιστήρι, ν' αλλάξει το νερό των λουλουδιών στα βάζα και να στρωθούν καθαρά σεντόνια και τραπεζομάντιλο. Μετά κρεμούσαμε σε περίοπτη θέση το καινούργιο ημερολόγιο, ένα απ' τα πολλά διαφημιστικά της εποχής, που διάφορες ελληνικές επιχειρήσεις χάριζαν στον πατέρα μου. Τέλος στη μέση του τραπέζιού βάζαμε το κερί, ειδικά αγορασμένο για την περίπτωση (εκείνα τα χρόνια κεριά δεν έβλεπες συχνά, όπως σήμερα να στολιζόνταν κάθε γωνιά του σπιτιού).

Συνήθως παραμονή Πρωτοχρονιάς, το βράδυ, πήγαιναν οι γονείς μου να υποδεχθούν τη νέα χρονιά σε οικογενειακούς φίλους που κι αυτοί «τελετουργικά» έκαναν κάθε χρόνο συγκέντρωση στο σπίτι τους.

Σπάνια θυμάμαι κάναμε παραμονή στο δικό μας σπίτι, γι αυτό το λόγο ο πατέρας μου, πριν τη βραδινή τους εξοδο, φρόντιζε να πάρει μαζί του το πατροπαράδοτο ρόδι για να το σπάσει στην πόρτα γυρίζοντας, κι έτσι νάναι ρόδινη κι ευτυχισμένη η νέα χρονιά.

Αλλά και γι αυτές τις σπάνιες φορές, που μέναμε σπίτι, υπήρχε το τυπικό. Απ' το τι τραπεζομάντιλο και τι σερβίτσια θα βγάλουμε, ως και την τελευταία λεπτομέρεια του «μενού» που σταθερά αποτελούνταν από: σκυτί τηγανητό, κοτόπουλο με πατάτες, ψάρι μαγιονέζα, μαυλά πάτε, αντσούγιες, σαλάτα, τυρί, φρούτα και πουτίγκα. το μενού αυτό, το «πρωτοχρονιάτικο» έτσι, μ' αυτή τη σύνθεση δεν το επαναλαμβάναμε ποτέ μέσα στο χρόνο.

Το τραπέζι στρώνονταν στις δέκα. Τρώγαμε και μετά τις ευχές για το χρόνο που θάρχονταν εμένα μ' έβαζαν για ύπνο, (θυμό που είχα!) λέγοντας μου ότι το πρωί θάρβρισκα τα δώρα του Αγίου Βασιλή, ενώ οι μεγάλοι μ' ένα ποτό περίμεναν την αλλαγή της χρονιάς.

Εκείνη την παραμονή λοιπόν του 195, βέβαιη η μητέρα μου ότι όλα ήταν έτοιμα, μουδωσε εντολή να ετοιμαστώ για να πάω μαζί της στο «κουρείο» (κομωτήριο, δεν τόλεγε κανείς στην Αλεξάνδρεια) του TONI & BASILL. I κάπου εκεί στο Σερφί.

Μ' άρεσε πολύ να βρίσκομαι στους δρόμους εκείνη την ημέρα. Κόσμος πολλές κυκλοφορούσε στην κοσμοπολίτικη Αλεξάνδρεια μα οι περισσότεροι

ήταν Έλληνες και μετά έρχονταν οι Ιταλοί. Μπαινόβγαιναν στα μαγαζιά, χάλευαν τις βιτρίνες, κουβέντιαζαν χαρούμενα. Πιο χαρούμενα ήταν τα παιδιά που περίμεναν το δώρο τους. Βλέπετε τα δώρα, δεν τα ανταλλάσσαμε τα Χριστούγεννα πούνα η μεγαλύτερη Χριστιανική γιορτή, αλλά την Πρωτοχρονιά που την τιμάμε «ειδωλολατρικά» για την αρχή του χρόνου και όχι για τον Άγιο Βασιλή. Μ' ευχαριστούσε πολύ κι η ατμόσφαιρα του «κουρείου» που ήταν διαφορετική και γιορτινή τούτη τη μέρα. Πολλές κυρίες μιλούσαν όλες μαζί κι έδιναν οδηγίες για το πώς θα τις χτενίσουν και θα τις περιποιηθούν καλύτερα. Μεταξύ τους ανταλλάσσαν ιδέες για το βράδυ του τραπέζι και συνταγές για τα φαγητά τους, έλεγαν τα σχέδια τους για το βράδυ και περιέγραφαν τι θα φορέσουν. Χαιρόμουν να τις ακούω κι εκείνες τις ώρες φανταζόμουν τον εαυτό μου μετά από χρόνια, όταν κι εγώ θα μπορούσα να φτιάχνω τα μαλλιά και να στολιζόμαι.

Καθισμένη εκεί στο κουρείο θυμήθηκα ξαφνικά τα λόγια των γονιών μου όταν μου υποσχέθηκαν ότι φέτος θα μ' έπαιρναν μαζί τους στο ρεβεγιόν των φίλων μας: «Μεγάλωσε πια θάρθει μαζί μας στους Ν. και θα δεις το βράδυ της παραμονής και «κάτι» που γίνεται λίγο πριν μπει ο νέος χρόνος».

Ναι βέβαια! Πως δεν τόχα θυμηθεί όλη μέρα! Γι' αυτό το «κάτι» άρχισε να γίνεται λόγος απ' τις αρχές του Νοέμβρη όταν η μητέρα μου μ' έστειλε στη γειτονιά για ένα λεμόνι που της είχε λείψει.

Μια μεγάλη φρουτιέρα από ροζ οπαλίνα ξεχώριζε στο σωρό τα γυαλικά που η κυρία Λουτσία - η σινιόρα όπως προτιμούσα να τη λέω γιατί μου φαινόταν πως τάχα έμαθα και γω ξένες γλώσσες - είχε μαζέψει και σιβάζει στο τραπέζι όπου συνήθως έσθηνε τη ραπτομηχανή της, του χειριού τότε.

Αυτή η φρουτιέρα τράβηξε πρώτη τη ματιά μου σαν μήκη στο «αντρέ» για το λεμόνι της μάνας μου. Αμέσως όμως το ενδιαφέρον μου μοιράστηκε και στα άλλα αντικείμενα που τη γειτόνευαν. Μ' αφορμή αυτό το γεγονός άκουσα πρώτη φορά για ένα παράξενο έθιμο των Ιταλών την παραμονή της Πρωτοχρονιάς χωρίς όμως να μου δοθούν ιδιαίτερες πληροφορίες. Μου κινήθηκε η περιέργεια, μ' ενθουσίασε το άγνωστο κι άρχισα τις ερωτήσεις.

-Περιμενε ως την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Μην είσαι αναπονήθης, μ' επέπληξε η μάνα μου. Απ' το Νοέμβρη στο Δεκέμβρη μαζί μ' όλη τη χαρά που σπιθεί ένα παιδί για τις γιορτές που έρχονται και κοντά στα χίλια όνειρα που κάνει για το πώς θα περάσει καλύτερα και για το τι μπορεί να του τύχει, προστέθηκε και η «αναμονή» της απόλαυσης του Ιταλικού εθίμου.

Στο μεταξύ το τραπέζι της σινιόρα Λουτσίας δεν είχε ούτε ένα πόντο ελεύτερο γιατί κοντά στα δικά της γυαλικά, είχαν προστεθεί κι αυτά των οικογενειών των παιδιών της.

-Αφού δεν τα θέλουν γιατί δεν τα χαρίζουν ή γιατί δεν τα πουλάνε; Αναρωτιόμουν. Δεν είχα βλέπετε προσέξει πως καθένα απ' αυτά είχε κάποιο σπάσιμο ή ράγισμα ή άλλο ελάττωμα.

Κάτι τα καινούργια παπούτσια - λουστρίνια, πάντα απ' του Φιλιππίδη - που μου αγόρασαν για τα Χριστούγεννα, κάτι η καθαριότητα και το στόλμα που σπιθεί που προανάφερα, κάτι οι προετοιμασίες για τη Χριστουγεννιάτικη γιορτή στο σχολείο, την Τσιτσιτσία μου, και κάτι η συγκρότηση των ομάδων για τα κάλαντα, αποσπάστηκε η σκέψη μου απ' το έθιμο και μόνο τώρα μου ξανάρθε στο νου.

Σα γυρίσαμε σπίτι μετά και από κάτι τελευταία φώνα είδα τον άντρα της σινιόρα Ρόζας στην απέναντι πολυκατοικία να μεταφέρει στο μπαλκόνι ένα χάρτινο κιβώτιο γεμάτο κι αυτό βάζα, πιάτα και ποτήρια. Η παιδική μου περιέργεια με κατέβαλλε πλήρως αλλά επειδή η μάνα μου δεν υπήρχε περίπτωση να ενδώσει, αποφάσισα να υποστώ το μαρτύριο της αναμονής ως το βράδυ.

Κατά τις 9.30 ξεκινήσαμε, για τους φίλους μας στον παλιό σταθμό του Καΐρου. Τι ζωή στους δρόμους! Κίνηση, αμάξια, αυτοκίνητα, κόσμος ντυμένος μ' ωραία ρούχα, φορτωμένοι δώρα πήγαινε σε διαφορετικές κατευθύνσεις. Παντού ευθυμία, χαιρετούρες κι ευχές. Η ίδια ατμόσφαιρα και στο σπίτι των φίλων μας. Χαρές και γέλια. Πάνω από 25 άτομα μαζεμένοι μικροί και μεγάλοι, τρώγαμε, πίναμε, τραγουδούσαμε, χορεύαμε. Απ' το ανοιχτό παράθυρο ακούγονταν τραγούδια και φωνές χαρούμενες από άλλα διαμερίσματα που κ' εκείτο γλέντι καλά κρατούσε.

Ξαφνικά το ραδιόφωνο - εθνικό ίδρυμα ραδιοφωνίας - ανήγγειλε πως σε δύο λεπτά θα υποδεχόμαστε τον καινούργιο χρόνο. Τότε η οικοδέσποινα έσβησε τα φώτα κι άναψε ένα κερί. Όλοι μαζί άρχισαμε να μετράμε ανάποδα. Σα σήμανε το μηδέν άναψαμε τα φώτα κι ετοιμαστήκαμε για την ανταλλαγή ευχών, όταν ακούστηκε ένα εκκωφαντικός θόρυβος που τον ακολουθούσαν γέλια, τον διαδέχθηκε άλλος. Κι άλλος.

Φοβήθηκα.
-Τρέξε, τρέξε στο μπαλκόνι να δεις! Μου φώναξε η μητέρα μου.
-Πω! Πω! Τι ήταν αυτό. Απ' τα περισσότερα γύρω μπαλκόνια - η γειτονιά είχε πολλούς Ιταλούς - πετούσαν με δύναμη στο δρόμο διάφορα γυαλικά άχρηστα, για να πάρουν με το σπάσιμο τους όλα τα κακά του προηγούμενου χρόνου και να φύγουν.

Σε λίγα λεπτά ο δρόμος γέμισε θρύψαλα που γυάλιζαν σαν πετράδια κι έδιναν στη βραδιά μια λάμψη, μια μαγεία. Αυτή η ιεροτελεστία συνεχίστηκε για πολλή ώρα συνοδευόμενη από ομοιοψία και τραγούδι. Και το δικό μας γλέντι συνεχίστηκε σχεδόν ως το πρωί.

Κάποτε ξεκινήσαμε για το σπίτι μας.
-Τι δεισιδαμονία μονολογούσε η μάνα μου. Οι καημένοι οι οδοκαθαριστές τι χρωστάνε αύριο να τους βγει η πίστη!

Πράγματι όλοι οι δρόμοι που περάσαμε δίναν την ίδια εικόνα. Γεμάτοι σπασμένα γυαλιά - το ίδιο κι η γειτονιά μας.

Δεισιδαμονία - ξεδεισιδαμονία - δεν ήξερα και τη λέξη, μα καταλάβαινα πως κάτι κακό σήμαινε - εμένα μ' άρεσε! Μ' εντυπωσίασε και μακάρι νάναι έτσι, μακάρι να φύγουν όλα τα κακά σκέφτηκα και πήγα να μπω στη μπουάπα μας (εξώπορτα) όταν το βλέμμα μου έπεσε στη γωνιά στο κατώφλι κι η καρδιά μου σφίχτηκε σαν είδα κομμένη στα δύο την όμορφη ροζ φρουτιέρα της σινιόρα Λουτσίας.

Αγγ. Βλάχακη

αναγέννηση

ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥΣΩΝ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Γιάννης Κουλουρούδης
ΗΠΕΙΡΟΥ 8 Τ.Κ. 10433 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 2108823564

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΧΙΟ

Κώστας Αμπανούδης
Χαράλαμπος Κοιλιάρης

Διανέμεται δωρεάν στα μέλη και φίλους
του Συλλόγου

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΧΙΟ

Εντάχθηκε στα ΠΕΠ το σχολικό κέντρο Λιβαδίων και η αποπληρωμή του θα γίνει από του Γ' Κ.Π.Σ. με το σχολικό κέντρο Καμποχώρων τι γίνετε; Θα προχωρήσει η κόλληση στο πείσμα του Νομάρχη - κυβέρνησης για το ποιος θα είναι ο φορέας, υπάρχει ο Ο.Σ.Κ. και πρέπει η πολιτεία άμεσα να χρηματοδοτήσει το έργο. Διαφορετικά ο Δήμος η Νομαρχία ως κινητοποιήσουν φορείς και κατόικους.

Η Χίος δεν συμπεριλαμβάνεται πάλι στα δρομολόγια άγονης γραμμής που συνδέουν τα νησιά του Β. Αιγαίου με την βόρεια Ελλάδα, για το προσεχές διάστημα. Γιατί πάλι αυτό; η περουνή ζημιά για το νησί ήταν μεγάλη, δεν πρέπει να επιτρέψουμε να γίνει κι φέτος, χρειάζεται άμεση κινητοποίηση των φορέων της Χίου αλλά και της παροικίας της Αθήνας. Η ΟΧΣΑ

μπορεί κάτι να κάνει, κι ως αφήσει τα χειροφιλήματα των εκάστοτε κρατούντων.

Καλή προς το παρόν η βροχοπτώση στη Χίο ανάλογα με την εποχή. Χρειάζονται ακόμα πολλά νερά και ιδιαίτερα τώρα που τα φράγματα σχεδόν ολοκληρώθηκαν και πρέπει να γεμίσουν. Έτσι αν φτάσει το ύψος της βροχής τα 65 εκ. τότε σίγουρα θα είναι καλή «σοδειά» γιατί τα χρόνια που έρχονται θα είναι πολύ δύσκολα με τις καταστροφές που κάνουμε στον πλανήτη από την πλεονεξία του ευδαινισμού μας.

Το πλοίο «Νήσος Χίος» ανακυρήχθηκε το καλύτερο πλοίο της χρονιάς. Για το κόστος του εισιτηρίου Πειραιάς - Χίος σίγουρα το ακριβότερο αν πάρουμε υπ' όψη τις τιμές εισιτηρίων των γραμμών της Κρήτης.

Ο μέσος όρος ανεργίας νέων 18 - 24 ετών στη χώρα μας είναι 25,2%. Τα νησιά του Β. Αιγαίου έχουν την β' υψηλότερη στη χώρα μας με ποσοστό 33,3% με πρώτη τη Δυτική Ελλάδα με 33,6%. Τι έκαναν και τι κάνουν οι κυβερνήσεις όλα αυτά τα χρόνια; Το μόνο σίγουρο είναι ότι δυστυχώς κοίταγαν την «πάρτη» τους και τις «τσέπες» τους, άφησαν τους νέους των νησιών της παραμεθωρίου στο έλεος της καφετέριας.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Την Κυριακή 2-2-2008 ο Σύλλογος του χωριού μας στη Χίο θα κόψει την πίττα του και όπως σε κάθε εκδήλωση του τα μέλη του Δ.Σ. «δίνουν τα ρέστα τους» Έτσι και φέτος θα γίνει το

ίδιο τουλάχιστον από τις πληροφορίες που έχουμε. Ίσως αν υπάρξει δυνατότητα από το Δ.Σ. κάποιος μέλος του να παραβρεθεί στη γιορτή.

Κάπου καυστερή η αποχέτευση που σχεδόν είχε ολοκληρωθεί στον κύριο μέρος της. Φυσικά δεν έχουμε ενημέρωση αλλά κάτι ακούμε ότι ο Δήμος Χίου προβάλλει εμπόδια γιατί ο βιολογικός σταθμός καθαρισμού είναι κορεσμένος.

Στο παλιό γήπεδο ποδοσφαίρου κάτω από το σχολείο ο Δήμος θα προχωρήσει στην κατασκευή γηπέδου πέντε επί πέντε. Τα έργα προχωρούν και σε λίγο καιρό θα είναι έτοιμο.

Με τα χαλάσματα στον κεντρικό δρόμο του χωριού προς το παρόν δεν έγινε τίποτε. Ίσως θα πρέπει να κληθούν οι ιδιοκτήτες τους να τα κατεδαφίσουν προτού θρηνήσουμε θύματα

Για τον αυλόγυρο της εκκλησίας στο χωριό μας

Όλοι οι Βασιλειωνοικοί που έχουμε συνδέσει ένα μικρό κομμάτι της ζωής μας με τον αυλόγυρο της Εκκλησίας του χωριού. Εκεί θα σταματήσουμε για λίγο μετά το τέλος της λειτουργίας για μια μικρή κουβέντα, για ένα καλωσόρισμα των ξενητεμένων.

Εκτός από αυτά όμως χρησιμοποίησε και για σχολείο, για λίγο διάστημα το 1953 με τους σεισμούς, αλλά και για ...δότοπος κυρίως τις βροχερές μέρες του χειμώνα.

Παρόλα αυτά όμως πιστεύω ότι ελάχιστοι θα είναι εκείνοι που θα γνωρίζουν την Λαογραφική της αξία. Διαβάζοντας κανείς το βιβλίο της συμπατριώτισσας μας Μαρίας Ξύδα «Βοτσαλωτές Αυλές της Χίου» μπορεί να παρατηρήσει ότι βοτσαλωτά δάπεδα αρχίζουμε να συναντάμε στην Ελλάδα κατά το τέλος του 17ου και αρχές του 18ου αιώνα της εποχής

που μπαίνουν οι βάσεις της Νεοελληνικής αρχιτεκτονικής.

Οι Γενοβέζοι πάλι έδωσαν μια άλλη όψη στις βοτσαλωτές κατασκευές και κυρίως στην σύνθεση των θεμάτων. Στη Χίο η πρώτη ύλη για τα βοτσαλωτά υπήρχε άφθονη άπρα βοτσαλα από την Αγία Φωτιά και Μαύρα από τα Μαύρα βόλια ή την Μερικούντα. Για κάθε θέμα υπάρχει και ειδική μήτρα (πατρών) που σύμφωνα με αυτήν σχεδιάζεται που θα μπουίν άσπρα ή μαύρα βοτσαλα, ανάλογα με το σχήμα. Μαστόρους ειδικούς είχαμε στη Χίο από τα Θυμιάνα και το Νεοχώρι κυρίως, αλλά την τέχνη την ήζεραν και Βρονταδούσιοι, καθώς και καλόγεροι που έφτιαζαν την αυλή του Αγ. Κωνσταντίνου. Κατασκευαστής της αυλής στην εκκλησία του χωριού είναι ο Αντώνης Γούλος ή Τάκος από τα Θυμιάνα που μαζί με

τον πατέρα του έχει φτιάξει πολλές αυλές, όπως της Αγιοδεκτηνής, της Στρατίδνας, του Στάγκαλα, του Βίτη κ.λπ. Επίσης μια επισκευή έχει γίνη γύρω στα 1958 από τους Κουλουρούδη Στρατή και Φραγκάκη Γιώργη (Αλέξη), οι οποίοι επιδιώρθωσαν και τα παράβρα με τα VITRO από την νοτινή πλευρά που αποτελούν άλλο λαογραφικό στοιχείο από την εκκλησία και για τα οποία θα γράψουμε σε άλλο φύλλο.

Έχουμε με λίγα λόγια ένα σπουδαίο Λαογραφικό θησαυρό στο χωριό που πρέπει να τον προφυλάξουμε, και να τον συντηρήσουμε κυρίως κόβοντας τις ρίζες των δένδρων που είναι η πιο μεγάλη καταστροφή τους.

Θα απαιτηθούν διάφορα έξοδα, ίσως χρειασθή να έρθει και ειδικός μάστορος, όμως πιστεύουμε ότι και αυτό το βάζουμε σαν πρόταση, με τη συνεργασία όλων των φορέων του χωριού. Εκκλησιαστική Επιτροπή, Δημοτικού Διαμερισμάτος, Πολιτιστικού Συλλόγου, το πρόβλημα αυτό θα ξεπερασθή, και, τότε την αυλή της Εκκλησίας μας θα την χαρούν και οι επόμενες γενιές.

σας μας θα την χαρούν και οι επόμενες γενιές.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Πέθαναν στο χωριό
Ο Μικέας Μπουμπάρης συζ. Ρίτσας Γαμβρούδη.
Η Δεσφίνα χήρα Καλογιάννη.
Η Σταματία Γερασίου Τρέτση το γένος Μ. Πουλάκη.
Η Αλεξάνδρα χήρα Κ. Γκακίλη το γένος Γ. Φραγκάκη στην Αθήνα.

Ο Ηλίας Δημητρίου σύζυγος της Κικής Βλαχάκη.

Ο Μανώλης Κουνέλης.
Το Δ.Σ. στέλνει τα συλληγητήριά του στις οικογένειές τους.

ΒΑΠΤΙΣΗ
Βάπτισε στο χωριό στον Αγ. Γιώργη τον υιό του ο Δήμαρχος Μ. Κράκαρης και τον ονόμασε Αργύρη.
Του ευχόμαστε να του ζήσει.

ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ travel

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ travel σημαίνει εξειδίκευση στην έκδοση εισιτηρίων για Ελλάδα και όλο τον κόσμο. Ως εγκεκριμένο μέλος της IATA και με πολυετή εμπειρία προσφέρουμε αεροπορικά εισιτήρια σε αυναγωνίστες τιμές.

ΑΚΤΟΠΛΟΙΚΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ - ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

On line κρατήσεις ξενοδοχείων σε Ελλάδα και εξωτερικό στις πιο φιλόζενες τιμές.

Καποδιστρίου 2, Πειραιάς (πλησίον ηλεκτρικού σταθμού Πειραιά)

ΤΗΛ. 210-41.71.725 - 21-41.75.276, fax: 210-42.21.132

e-mail: inf@michalakis-travel.gr

wdste:www.michalakis-travel.gr

Εργαστήρι ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ Cobra

Σ.ΦΟΥΝΤΑΣ-ΤΑ.ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΠΟΡΤΕΣ ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ ΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΕΣ
ΠΟΡΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΠΟΡΤΕΣ ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΕΚΘΕΣΗ: 10 ΧΛΜ Ε.Ο ΑΘΗΝΩΝ ΛΑΜΙΑΣ ΜΕΤ/ΣΗ 210 2834802
ΕΚΘΕΣΗ Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 126 ΜΑΡΟΥΣΙ 210 2834903
ΕΚΘΕΣΗ ΧΙΟΥ: ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΙΟΣ 22710-31960 -25026

ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΧΙΩΤΕΣ